Yargıtay 12. CD E.2025/8061 K.2026/3198 (01.04.2026)

Karar metni, Yargıtay Başkanlığı Karar Arama sistemindeki yayımlanmış hâliyle aynen aktarılmıştır; taraf adları kaynakta anonimdir.

12. Ceza Dairesi 2025/8061 E. , 2026/3198 K.

"İçtihat Metni"

MAHKEMESİ :Asliye Ceza Mahkemesi

SAYISI : 2015/489 E., 2015/925 K.

SUÇ : Trafik güvenliğini tehlikeye sokma

KARAR: Mahkûmiyet

BAŞVURAN: Adalet Bakanlığı'nın istemi üzerine Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı

TEBLİĞNAME GÖRÜŞÜ : İlgili kararın kanun yararına bozulması

Trafik güvenliğini tehlikeye sokma suçundan sanık ... hakkında yapılan yargılama sonunda sanığın, 5237 sayılı TCK'nın 179/3. maddesi delaletiyle 179/2. ve 62. maddeleri gereğince 1 ay 15 gün hapis cezası ile cezalandırılmasına, cezasının 5237 sayılı TCK'nın 58/6. maddesi uyarınca mükerrirlere özgü infaz rejimine göre çektirilmesine dair İstanbul Anadolu 41. Asliye Ceza Mahkemesi'nin 10.12.2015 tarihli ve 2015/489 Esas, 2015/925 Karar sayılı kararını kapsayan dosya incelendi.

Adalet Bakanlığı'nın, 5271 sayılı CMK'nın 309/1. fıkrası uyarınca, 28.10.2025 tarihli ve ..... sayılı evrakı ile kanun yararına bozma istemine istinaden düzenlenen, Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı'nın, 18.11.2025 tarihli ve KYB-2025/128088 sayılı Tebliğnamesi ile dava dosyası Daireye gönderilmekle, gereği düşünüldü:

I. İSTEM

Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı'nın, 18.11.2025 tarihli ve KYB-2025/128088 sayılı kanun yararına bozma isteminin;

“Dosya kapsamına göre, sanık hakkında trafik güvenliğini tehlikeye sokma suçundan İstanbul Anadolu 41. Asliye Ceza Mahkemesi'nin 10.15.2015 tarihli ve 2015/489 Esas, 2015/925 sayılı Kararı ile mahkumiyetine karar verilmiş ise de, sanığın aynı olayda müştekilere karşı taksirle birden fazla kişinin yaralanmasına neden olma eylemi nedeniyle İstanbul Anadolu Cumhuriyet Başsavcılığı'nın 08.09.2015 tarihli ve 2015/93898 soruşturma, 2015/36747 Esas ve 2015/31104 sayılı iddianamesi ile İstanbul Anadolu 18. Asliye Ceza Mahkemesi'ne kamu davası açıldığı anlaşılmakla; Yargıtay 12. Ceza Dairesinin 01/03/2022 tarihli ve 2020/7859 Esas, 2022/1546 Karar sayılı ilâmında da belirtildiği üzere, tehlikeli eylemin zarara yol açması ve her iki suçun birlikte işlenmesi halinde şüphelinin hangi suç nedeniyle cezalandırılacağı belirlenirken suçlar için kanunda öngörülen cezaların ağırlığı değil, zarar suçu-tehlike suçu ölçütünün esas alınması suretiyle, şüphelinin taksirle yaralama suçundan cezalandırılmasının mümkün olduğu ahvalde sadece taksirle yaralama suçundan cezalandırılabileceği, bu halde iddianameye konu trafik güvenliğini tehlikeye sokma suçunun da artık kamu davasına konu edilemeyeceği gözetilmeden, yazılı şekilde sanığın mahkûmiyetine karar verilmesinde isabet görülmemiştir.” şeklindeki gerekçeye dayandığı anlaşılmıştır.

II. GEREKÇE

1.28.06.2015 tarihinde tarihinde 138 promil alkollü sanık ...'in karıştığı yaralamalı trafik kazası neticesinde yürütülen soruşturma sonunda sanık hakkında trafik güvenliğini tehlikeye sokma suçundan cezalandırılması talebiyle İstanbul Anadolu 41. Asliye Ceza

Mahkemesi'ne, 5237 sayılı TCK'nın 89/4. maddesi uyarınca cezalandırılması talebiyle İstanbul Anadolu 18. Asliye Ceza Mahkemesine dava açılmıştır.

İstanbul Anadolu 41. Asliye Ceza Mahkemesi'nin, 10.12.2015 tarihli ve 2015/489 Esas, 2015/925 Karar sayılı kararı ile sanığın 5237 sayılı TCK'nın 179/3. maddesi delaletiyle 179/2. ve 62. maddeleri gereğince 1 ay 15 gün hapis cezası ile cezalandırılmasına, cezasının 5237 sayılı TCK'nın 58/6. maddesi uyarınca mükerrirlere özgü infaz rejimine göre çektirilmesine karar verilmiş, anılan karar temyiz edilmeksizin 15.01.2016 tarihinde kesinleşmiştir.

İstanbul Anadolu 18. Asliye Ceza Mahkemesi'nin, 08.09.2020 tarihli ve 2021/58 Esas, 2022/446 Karar sayılı kararı ile sanığın 5237 sayılı TCK'nın 89/4, 62, 50/1-a, 52/4 ve 53/6. maddeleri uyarınca 6.000,00 TL adli para cezası ile cezalandırılmasına, sürücü belgesinin 6 ay süre ile geri alınmasına karar verilmiş, anılan karar Dairemizin 26.06.2024 tarihli, 2024/2104 Esas, 2024/3391 Karar sayılı kararı ile bozulmuştur.

2.5237 sayılı TCK'nın "Trafik güvenliğini tehlikeye sokma" başlıklı 179/3. maddesinde alkol veya uyuşturucu madde etkisiyle emniyetli bir şekilde araç sevk ve idare edemeyecek olan kişinin araç kullanma hâlinin suç olarak düzenlendiği, maddede belirtilen suçun tehlike suçu olduğu, somut olayda ise bir kişinin yaralanmış olması sebebiyle zarar suçunun oluştuğu, Dairemizin yerleşik uygulamasına göre; tehlikeli eylemin zarara yol açması ve her iki suçun birlikte işlenmesi halinde sanığın hangi suç nedeniyle cezalandırılacağı belirlenirken, suçlar için Kanun'da öngörülen cezaların ağırlığının değil, zarar suçu - tehlike suçu ölçütünün esas alınması suretiyle sanığın taksirle yaralama suçundan cezalandırılmasının mümkün olduğu ahvalde sadece taksirle yaralama suçundan cezalandırılması, ancak kovuşturma şartı olan şikâyetin gerçekleşmemesi, şikâyetten vazgeçilmesi veya uzlaşma nedeni ile taksirle yaralama suçundan cezalandırmanın mümkün olmadığı ahvalde ise sanığın yalnızca 5237 sayılı TCK'nın 179. maddesinde düzenlenen trafik güvenliğini tehlikeye sokma suçundan cezalandırılması gerektiği gözetildiğinde; somut olayda hakkında taksirle yaralama suçundan açılan kamu davası bulunan sanık yönünden trafik güvenliğini tehlikeye sokma suçunun artık kamu davasına konu edilemeyeceği ve sanık hakkında trafik güvenliğini tehlikeye sokma hüküm kurulmasına yer olmadığı kararı verilmesi gerektiği, ancak taksirle yaralama suçundan cezalandırılmasının mümkün olmadığı halde trafik güvenliğini tehlikeye sokma suçundan cezalandırılabileceği gözetilmeden, yazılı şekilde karar verilmesi Kanun’a aykırı olup kanun yararına bozma talebi yerinde görülmüştür.

III. KARAR

1. Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı'nın kanun yararına bozma isteminin KABULÜNE,

2. İstanbul Anadolu 41. Ceza Mahkemesi'nin, 10.12.2015 tarihli ve 2015/489 Esas, 2015/925 Karar sayılı kararının, 5271 sayılı CMK'nın 309/3. maddesi gereği, oy birliğiyle KANUN YARARINA BOZULMASINA,

5271 sayılı CMK'nın 309/4-b maddesi uyarınca gerekli işlemin yapılması için dava dosyasının, Mahkemesine gönderilmek üzere Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı'na TEVDİİNE,

01.04.2026 tarihinde karar verildi.